

Szatmár a székelyek mellett

2013. 10. 31.

„Egymás kezét fogva érezhettük, hogy magyarnak lenni jó” – fogalmazott Veres Kupán Enikő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács Szatmár megyei elnöke szerdai sajtótájékoztatóján, amelyen Mihály Andrással, az Erdélyi Magyar Néppárt szatmárnémeti szervezetének elnökével együtt köszönték meg polgártársaik hozzáállását, akik időt és erőt nem kímélve, több száz kilométert utaztak, hogy részt vegyenek a székelyek vasárnapi nagy menetelésén.

Több mint száz Szatmár megyei magyar járult hozzá a két szervezet biztatására az élőlánc kialakításához, egy felemelő történelmi esemény részeseivé válva ezzel. Szolidaritásukkal hozzájárultak ahhoz, hogy megkerülhetetlen kérdés legyen a székelyföldi autonómia ügye, és általában véve a közösségi önrendelkezés ügye.

A szatmári EMNT-elnök elmondta a sajtónak, hogy a különféle autonómiaformák terjedtek el és működnek sikeresen Európában, romániai meghonosításuk nem csak a magyarok érdeke, ez lehet az itteni demokrácia fokmérője is. Az ország észak-nyugati sarkában azért tartják fontosnak a székelyek öngazgatási törekvésének támogatását, mert azok precedenst teremthetnek ahhoz, hogy megalakuljon az a partiumi autonómia, amit a néhány hónapja megalakult Partiumi Autonómiatanács is szorgalmaz.

Mihály András több kérdést is intézett a megye és Szatmárnémeti vezetőihez a provokatív és költséges látványberuházással kapcsolatban, amely szerint a megyeszékhely egyik terére 60

méteres zászlótartó rudat terveznek felállítani, ezen egy 22×15 méteres román trikolor fog lengedezni. A december elsején felavatandó jelkép több mint negyedmillió lejbe kerül akkor, amikor a két önkormányzat nyakig el van adósodva, újabb és újabb bankkölcsönöket vesz fel, amelyeket a mostani és a leendő adófizetők fognak törleszteni.

„A szegénység olyan mértékben van jelen mindennapjainkban, annyi éhezőt, nehéz helyzetben lévő nyugdíjast, kéregető gyermeket látni a szatmári utcákon, hogy biztosan lenne ennek a pénznek jobb helye” – fogalmazott Mihály András, hozzátéve: december 1-je az a nap, mely az erdélyi magyarokban hazájuk elvesztését idézi fel, a kisebbségi sorba kényszerítést, a megszegett és mindmáig nem teljesített román ígéreteket. Ezért ennek a napnak a még pompásabb, még hivalkodóbb formában történő megünneplése egyenértékű a Szatmár megye lakosságának egyharmadát kitevő magyarság semmibe vételével.